

ønskede ikke at knytte nogen varig Forbindelse med det hassingske Hjem. Men paa den anden Side var han bange for, at man skulde opfatte et Afslag som udsprunget af Frygt eller Undseelse. Navnlig tænkte han paa Frøken Ragnhild, der sikkert straks vilde udlægge det saaledes og bringe sin Opfattelse videre til hans Søster og øvrige Familie.

Forøvrigt skjulte han ikke for sig selv, at han tillige dreves af en Smule Nysgerrighed og en lille Trang til Oplevelse. Han havde nok Lyst til en Gang at se Doktor Hassings saa meget omtalte, efter alle Kunstens Regler udstyrede Hjem. Desuden var Samtalen med Frøken Ragnhild begyndt at interessere ham, netop som den var bleven afbrudt; og han havde ikke noget imod at faa Lejlighed til at fortsætte Diskussionen.

VI.

En Timestid efter sad Emanuel ved et fint dækket Aftensbord i Doktor Hassings stærkt oplyste Spisestue.